

Załącznik do uchwały Rady Państwa
z dnia 11 lipca 1985 r. (poz. 160)

WZÓR ODZNAKI TYTUŁU HONOROWEGO „ZASŁUŻONY ROLNIK POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ”

161

UCHWAŁA Nr 125 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 lipca 1985 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie wynagrodzeń kompozytorskich.

Na podstawie art. 33 § 1 ustawy z dnia 10 lipca 1952 r. o prawie autorskim (Dz. U. Nr 34, poz. 234 i z 1975 r. Nr 34, poz. 184) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W załącznikach nr 1—3 do uchwały nr 136 Rady Ministrów z dnia 10 lipca 1975 r. w sprawie wynagrodzeń kompozytorskich (Monitor Polski Nr 26, poz. 159 i z 1982 r. Nr 29, poz. 253) stawki wynagrodzenia podwyższa się o 50%.

§ 2. 1. Stawki wynagrodzenia ustalone w § 1 stosu-

je się do umów zawartych po dniu wejścia w życie uchwały.

2. Stawki wynagrodzenia ustalone w § 1 mogą być zastosowane do umowy zawartej przed dniem wejścia w życie uchwały, jeżeli utwór został przyjęty po tym dniu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Gorywoda

162

UCHWAŁA Nr 127 RADY MINISTRÓW

z dnia 29 lipca 1985 r.

w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia.

Na podstawie art. 130 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 244, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) w związku z ustaleniem powszechnych zasad stosowania czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy z uwzględnieniem dodatkowych dni wolnych od pracy — Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Pracownicy objęci skróconym czasem pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia mogą korzystać z 38 lub 34 dodatkowych dni wolnych od pracy w roku kalendarzowym na zasadach i w trybie określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 8 października 1984 r. w sprawie zasad stosowania czasu pracy w uspołecznionych zakładach pracy oraz zmian niektórych przepisów o czasie pracy (Dz. U. Nr 51, poz. 263 i z 1985 r. Nr 32, poz. 145), ze zmianami określonymi w uchwale.

§ 2. 1. Dla pracowników, o których mowa w § 1, czas pracy wynosi:

- 1) dla zatrudnionych w wymiarze 40 lub 41 godzin tygodniowo:
  - a) 40 lub 41 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy,
  - b) 35 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy, z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7 godzin,
- 2) dla zatrudnionych w wymiarze 36 godzin tygodniowo:
  - a) 36 godzin w 6-dniowym tygodniu pracy,
  - b) 30 godzin w 5-dniowym tygodniu pracy, z tym że dobowy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 6 godzin.

2. Dla pracowników zatrudnionych w wymiarze 40 lub 41 godzin tygodniowo właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może ustalić odmienny wymiar czasu pracy, z zachowaniem w ciągu roku średniego wymiaru tygodniowego wynikającego z ust. 1 pkt 1. Tygodniowy wymiar czasu pracy nie może być krótszy niż 35 i dłuższy niż 41 godzin; dobo-

wy wymiar czasu pracy nie może przekroczyć 7,5 godziny.

§ 3. 1. Niedopuszczalne jest przedłużanie czasu pracy pracownikom w okresie stosowania skróconego czasu pracy z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia ponad czas określony w § 2.

2. Praca wykonywana za zgodą pracownika w dniu wyznaczonym jako dodatkowy dzień wolny od pracy nie jest przedłużeniem czasu pracy, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem dobowego wymiaru czasu pracy określonego w § 2.

§ 4. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej przywróci normalny wymiar

czasu pracy dla pracowników wymienionych w § 2 w razie zastosowania urządzeń ochronnych lub wprowadzenia takich zmian w warunkach produkcji, które usuną szczególnie uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia warunki pracy.

§ 5. Traci moc uchwała nr 9 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie czasu pracy pracowników zatrudnionych w warunkach szczególnie uciążliwych lub szkodliwych dla zdrowia (Monitor Polski Nr 6, poz. 39 i z 1984 r. Nr 10, poz. 69).

§ 6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do czasu pracy rozliczanego począwszy od dnia 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

163

ZARZĄDZENIE Nr 15 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 lipca 1985 r.

w sprawie nadania statutu Turniejowi Młodych Mistrzów Techniki.

Na podstawie § 29 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 czerwca 1984 r. w sprawie projektów wynalazczych (Dz. U. Nr 33, poz. 178) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się statut Turniejowi Młodych Mistrzów Techniki, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 2. 1. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych oraz wojewodowie i prezydenci miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi udzielają pomocy Turniejowi Młodych Mistrzów Techniki w realizacji jego zadań statutowych.

2. Minister Obrony Narodowej określi zasady organizacji Turnieju Młodych Mistrzów Techniki w jednostkach wojskowych i podległych przedsiębiorstwach państwowych oraz współpracy z radami: Krajową, wojewódz-

kim i szczebla podstawowego Turnieju Młodych Mistrzów Techniki, a także organizacjami społecznymi, działającymi na rzecz rozwoju twórczości naukowo-technicznej, organizacyjnej i ekonomicznej.

3. Minister — Kierownik Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń współdziała z Zarządem Głównym Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej w sprawach związanych z rozwojem technicznej twórczości młodzieży oraz określa w tym zakresie warunki współdziałania Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń z Zarządem Głównym Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej i Turniejem Młodych Mistrzów Techniki.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

Załącznik do zarządzenia nr 15
Prezesa Rady Ministrów z dnia
20 lipca 1985 r. (poz. 163)

STATUT

TURNIEJU MŁODYCH MISTRZÓW TECHNIKI

Rozdział 1

Postanowienia ogólne.

§ 1. Turniej Młodych Mistrzów Techniki, zwany dalej „TMMT”, prowadzi działalność na rzecz rozwoju technicznej twórczości młodzieży.

§ 2. TMMT działa w ramach Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, zwanego dalej „ZSMP”.

Rozdział 2

Cele i formy działania TMMT.

§ 3. Do podstawowych celów TMMT należy:

- 1) rozwijanie zainteresowań techniką wśród młodzieży pracującej miast i wsi, młodzieży wojskowej oraz uczniów i studentów,
- 2) włączanie młodzieży do rozwiązywania problemów naukowo-technicznych i gospodarczych,
- 3) inspiracja twórczych postaw młodzieży i rozbudzanie inwencji wynalazczej,
- 4) organizowanie społecznego ruchu na rzecz tworzenia, upowszechniania i wdrażania nowych wysoko efektywnych rozwiązań technicznych, organizacyjnych i ekonomicznych,
- 5) tworzenie warunków sprzyjających powszechnej twórczości technicznej młodzieży i udzielanie pomocy w realizacji zgłoszonych projektów,